

انکاخ را کوچ

تحول و درگر کوئی دفعه زایل این مسخر نموداد. بازی روزگار راجح ذات خدا نمیداند چه با افواهی نیر و مندوقوی دستخوش فلاکت و هلاکت شدند و بکش، ملتهای محروم و تجذیده بقدرت و عظمت دیده اند اکثر چند آن بدینه هلاکت، بدون دلیل است و نه این توانائی و عظمت می تواند بجهت پاشد. دره حال، تاریخ نواعی فراوانی از این فراز و نشیب‌های افراد اقوام راضیت کرده است.

نام سلطان «محمد خوارزمی» راحمه شنیده اند اویکی از اسلامیین با اقتدار ایران بود. چون روزگار اقبالش سیری شد، گرفتاریها و سختی های فر اوانی دیده اند قدرت بر کنار شد. در همیر راه خود به سوی شمال ایران، به جزیره آسکون دیده اند هناظر آنجا سخت مسرو رگشت. ولی اورد آن سامان همچ وسیله ذندگی نداشت، مریض شد، و اندک اندک مریض رو بفروزنی می دافت. جمعی از مردمهای زندان برای او غذا و سائل زندگی می اوردند؛ و خمید کوچکی نیز برای او ذندگی بودند!

روزی خوارزمیه بربان آورد که آرزو دارم اینسته بسته بیاید، این است که اوردنها باید قبر و تپه دست بود بیویزه درینه دوم سرمش «جاده نشکنستی تاج الدین حسن» که سابقاً از سرعنگان ارتش او

شیده شد که حتی از تامین غذای کافی برای کودکان خود عاجز بود. در تیجه همین قرع عجب بود که سفر زندگانی ازی قوت و گرسنگی جان پردازد؛ مادر کس نمی توانست حتی مخارج دفن فرزندش را ساله اش (فرانسکا) برای عده بکرد؛ بجای اولیه فراسوی مقام لشک اینهم را انجام داد.

عین کمی دستی و قدر شدید او موجب شد که فرسنهای تدوین اش و قلمه مادر کسیم را بوجود آورد. بیرون برگ فرانسکا در مدام غواصی از خود بجا نهاد بود؛ جنابه که پس از مدتها خود مادر کس پاک از اتفاق داشت و میگفت آتش مرد کودکان را اینکه قلمه ساخت و منزه را چنان متلاشی کرده که حس میکنم هیچگاه نهیان از اشاعع آن سخنهای دلسرایش و آثار آن دور بمانم! باید گفت این دروغ تها بکی از عوامل بود) (تاریخ فرانسکا سیاسی ۲۳۲ ص).

جلقه خش، کلوله

«پای بیل شم، که اخیراً در گیکی از سفرهای خود میزد و سه قدر گرفت، صصم شد از این پس مخصوصاً در سفرهای خود، از جلقه سد کلوله استفاده کرد و چون ارتش آمریکا باین نیاز و عمل پای بیل شده سد کلوله بود، بیدرنگ یک جلقه سد کلوله را ای دهنگانیکه کاتولیک های جهان بمنابع خدیه فرستاد؛ گفته بشود که نیکسون (زیمس جمهور آمریکا) نیز از این نوع جلقه استفاده میکند!

این است نمونه محبوبیت جهانی پدر پندان دوچاری!

(سینه دو سپاه شماره ۹۰۴)

پشار میرفت، چون این سخن بشنید اسی نزد رزیباً بد خوارزمیه داد. «رسورتیکه می گویند در در سابق تها امیر آخور بر سلطان، امیر اختیار الدین» سی هزار اسب داشت و میگفت اگر بخواهم میتوانم این مقدار را بدون سرفدیناری به شست خوار رأس برسانم؛ بین تفاوت ره از کجاست تا بکجا (دهندا ذیل کله اختیار الدین)

مادر کس و پیدا شیش فکر مادر کسیم

چه عاملی باعث بروز فکر کوئیستی پدر کوئیستی ای (کارل مادر کس) شد؟ با آنکه او از حیث نسبت از یک خانواده وحاشی بوده او پدر او نیز در ابتدای احتجاق دانان و محترمین این قوم پشار می آمد. گرچه به گواهی تاریخ، فرنگویش از علم انسانی امتهله کوئیستی مطرح بود، ولی چون اورداقع بینانگذار این مکتب در قرن اخیر است؛ بی جوئی اذعوامی که موجب بروز این فکر در او شد حائز اهمیت است.

آنچه از بررسی تاریخ ذندگی مادر کس در این زمینه بدست چیزی آید، این است که اوردنها باید قبر و تپه دست بود بیویزه درینه دوم سرمش «جاده نشکنستی تاج الدین حسن» که سابقاً از سرعنگان ارتش او

از کودک بی سر پرست تا بات تابقه پر رک

در یکی از شباهای سرمهاه نوامبر سال ۱۷۱۷ میلادی) شبحی که آهست در کنار دیواره حرکت میکرد؛ خود را بدیوار کلیای کوچکی رسانید و بستهای را که با نهایت دقیقی بعید شده بود : (شاید بعلت فقر) روی پلهای که داشت و بر عدت دور شد ۱ هنگام طلوع آفتاب؛ نخستین عابر محل، ناگهان فربادی حاکی از ترحم و تعجب بر آورد. اودید در میان بستهای نوزادی بدینه که از سرما رنگش تیز منته است با وضع دقت باری فریاد میکشد، غالب مردم در چین موقعتها به این از تأسف و دلسویهای بی توجه قناعت میکنند لیکن در میان کسانیکه از تردیک شاهد این مشاهد بودند فقط همسر یک شیشه بیر فقیر بود که پرورش و نکهداری این نوزاد را بعدهم گرفت، چون کودک بعین مددادر چنین رسید اور از تحت تعلیم و پرورش قرار داد. آثار بیوی و فوق العادگری او کاملاً نهایا بود، این کودک کسی جزء «الاهمبر» که بدها از اشنیدن معرفت بلکه اذنو ایاع سرشناس بشمار میرفت، بود.

هندrede ۲۲ سال اذعرش نکدشته بود که با انتشار مقاله‌ای پیر امون و حساب «انگریزال» «خود را به جمع بواینه نالم کناید و درهای آکادمی علوم بر دی او گشوده است. وی کتاب «دینامیک»، خود را در سال (۱۷۴۲) یعنی بعین ۳۶ سالگی منتشر کرد که در جمله آثار بزرگ علمی جهان بشمار میرود. (تاریخ علوم ۲۶۹ ص)